

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Som bekendt har den danske Sukkerindustri i de senere Aar haft en stadig voksende Kamp at bestaa mod den udenlandske Konkurrence, der efterhaanden — dels som Følge af den Overproduktion, som i de større sukkerproducerende Stater i Europa i stedse stigende Grad har fundet Sted, dels paa Grund af de store Eksportpræmier, der ydes ved Udførsel af Sukker fra Tyskland, Frankrig og Belgien — har trykket Sukkerpriserne ned til langt under det normale.

Udslaget af Udlandets Konkurrence viser sig efter de statistiske Oplysninger for Aaret 1894 at være overordentlig stort og tøjnesaldende, idet der er forbrugt ligesaa store Kvantiteter indført fremmed Sukker som indenlandsk.

Største Delen af det under Position 228 henhørende Sukker indføres fra England og kun en mindre Del fra Tyskland; men ogsaa paa det fra England indførte Sukker, de saakaldte skotske Fariner, der paa det danske Marked er den farligste Konkurrent for det indenlandske Roesukker, har den henholdsvis i Tyskland, Frankrig og Belgien ydede Eksportpræmie Indflydelse, idet Overproduktionen i disse Lande for største Delen eksporteres — altsaa mod Præmie — til de store Raffinaderier i England og Skotland. De herved foranledigede Udgifter til Raffinering, Fragtomkostninger, Mellemhandlerprovision etc. have mindre Indflydelse paa Farinen, der i egentlig Forstand er et Biprodukt ved Raffineringen, medens Hovedproduktet er hvidt krystalliseret Sukker, der særlig finder Afsetning i selve England. Der er derhos ikke noget konstant Forhold mellem Udbyttet af disse 2 Produkter, idet det alene afhænger af Konjunkturerne. Er Markedet gunstigt for Hovedproduktet, søges Udbyttet heraf bragt op til det mest mulige; er derimod Farinen i høj Kurs, formindskes Tilvirkningen af Hovedproduktet til Fordel for Farinen. Men af den Omstændighed, at Raffinaderierne saaledes kunne udnytte Konjunkturerne og tillige lægge Omkostningerne særlig paa Hovedproduktet, følger, at Eksportpræmiens oprindelige Størrelse under visse Forhold kan bevares fuldtud ved Salget af de skotske Fariner paa det danske Marked og saaledes blive meget følelig for vor Sukkerindustri.

Med Hensyn til Eksportpræmien skal endnu bemærkes, at der i Tyskland — hvor Præmien for Sukker, der nærmest svarer til Pos. 228, for Tiden udgør 1,25 Km. pr. 100 Kilo (= 0,56 Dre pr. Pd.) og for Sukker Pos. 227 udgør 2 Km. pr. 100 Kilo (= 0,9 Dre pr. Pd.) — af Hensyn til Konkurrencen med Frankrig og Belgien, hvis Udførselspræmier ere langt højere end Tysklands, er fremkommet et Lovforslag, hvorefter Udførselspræmien for Sukker vil blive forhøjet meget betydelig, idet det dog paa Grund af de udviklede Bestemmelser er saa godt som umuligt at beregne, hvor stor Præmien i Virkeligheden vil blive.

Beskyttelsen for den danske Sukkerindustri for Sukker Pos. 228 andrager for Tiden 0,75 Dre pr. Pd., hvorved dog skal bemærkes, at dette Beløb ingenlunde kan betragtes som en egentlig Beskyttelse, men væsentlig som en Godtgørelse for den Told, Sukkerfabrikerne maa betale for Kul, Maskiner m. m.; efter Lovforslaget vil den udgøre ialt 1,5 Dre pr. Pd. Til Sammenligning skal anføres, at Tyskland yder sin Sukkerindustri en Toldbeskyttelse af 8 Dre pr. Pd. Sukker. I Sammenligning med, hvad der ydes andetsteds, er det altsaa en overordentlig moderat Beskyttelse, der foreslaas idet til vor Sukkerindustri, der har saa stor nationaløkonomisk Betydning, idet den ikke alene giver en stor Arbejderklasse sit Erhverv, men ogsaa — hvad der er velbekendt — er til Gavn og Støtte for vort Landbrug, jaavel for det større som det mindre, i de Dele af Landet, hvor Sukkerfabrikker ere oprettede, en Støtte, som Landbruget særlig under de nuværende trykkede Konjunkturer vanskeligt kan undvære, og som dog maa befrægtes at blive det berøvet, idet der er Fare for, at den indenlandske Sukkerindustri, naar den skal staa ganske eller saa godt som uden Bævn mod Udlandets Konkurrence, vil komme til at bukke under. Og her maa det da bemærkes, at der i de mellem Aktieselskabet de danske Sukkerfabrikker og Roesukkerne nys afsluttede Kontrakter er optaget en Bestemmelse om, at dersom der skulde ske Forandringer i den danske Toldlovgivning med Hensyn til Sukker, skal al den Fordel, som maatte følge deraf, komme Roesukkerne alene til gode. Da der næppe kan være Tale om, at der vil kunne tilflyde Roesukkerne nogen Fordel af Roesukkerets Afgiften af det